

# दानियेलको पुस्तक - पचहत्तरौं संख्या

भविष्यवाणीसम्बन्धी समानताहरू: यशैयाको सन्देशदेखि आधुनिक-दिनका प्रकाशनहरूसम्म

Jeff Pippenger

2024-02-08

यशैयाहले जब पैसट्टी वर्षहरूले प्रतिनिधित्व गरेको सन्देश (अध्याय सात, पद आठ) यरूशलेमका दुष्ट अगुवालाई प्रस्तुत गर्छन्, तब उनी सन् ७४२ ईसा पूर्वमा “धोबीको खेत” र “माथिल्लो पोखरीको नालीको अन्त्य” नजिक त्यसो गर्छन्। सन् ७४२ ईसा पूर्वले १८६३ लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि येशूले अन्त्यलाई सधैं आरम्भद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ। त्यसै गरी १८६३ को विद्रोहले संयुक्त राज्य अमेरिकाको आइतबारको व्यवस्थालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि येशूले कुनै कुराको अन्त्यलाई सधैं त्यसै कुराको आरम्भद्वारा चित्रित गर्नुहुन्छ। १८६३ कानूनी रूपमा दर्ता गरिएको लाओदिकीया एडभेन्टिस्ट मण्डलीको आरम्भ थियो, र त्यो मण्डली आइतबारको व्यवस्थाको “ठूलो भूकम्प” मा उजाड छोडिन्छ। जब त्यही सरकारले सातौं दिनमा आराधना गर्न कानूनी रूपमा निषेध गरिरहेको हुन्छ, तब राज्यद्वारा कानूनी रूपमा शासित (राज्यमाथि मण्डलीले नियन्त्रण गर्ने होइन) कुनै निगमले सातौं-दिनको शब्बाथलाई कसरी निरन्तर कायम राख्न सक्छ?

ख्रीष्टको सेवकाइको आरम्भ र अन्त्यमा उहाँले मन्दिर शुद्ध गर्नुभयो। मन्दिरको पहिलो शुद्धीकरणमा ख्रीष्टले अगुवाहरूले “उहाँका पिताको घर” लाई डाँकाहरूको अड्डा बनाएका थिए भनी चिनाउनुभयो, तर मन्दिरको अन्तिम शुद्धीकरणमा उहाँले “तिनीहरूको घर” तिनीहरूकै लागि उजाड छोडिएको थियो भनी चिनाउनुभयो। प्राचीन इस्राएलले आधुनिक इस्राएललाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछ। एडभेन्टवादको आरम्भमा उहाँले मिलराइट मन्दिर स्थापना गर्नुभयो र शुद्ध गर्नुभयो, तर अन्तिम शुद्धीकरणमा, अर्थात् एक लाख चवालीस हजारको शुद्धीकरणमा, लाओडिकेयी एडभेन्टवाद उहाँको मुखबाट उकेलिन्छ, र त्यसपछि “तिनीहरूको घर” उजाड छोडिन्छ।

यशैया राजा आहाजको सामना गर्दा धोबीको खेतमा छन्। धोबीको खेतले त्यस शुद्धीकरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो करारका सन्देशवाहकले, जो अकस्मात् आफ्नो मन्दिरमा आउँछन्, र लेवीका सन्तानहरूलाई “धोबीको साबुन”ले झैं शुद्ध पार्छन्, पूरा गर्नुहुन्छ। यो शुद्धीकरण एडभेन्टवादको आरम्भमा सम्पन्न भएको थियो, र अन्त्यमा फेरि सम्पन्न हुन्छ।

हेर, म मेरो दूतलाई पठाउनेछु, र त्यसले मेरो सामुन्ने मार्ग तयार गर्नेछ; अनि प्रभु, जसलाई तिमीहरू खोज्छौ, अकस्मात् आफ्ना मन्दिरमा आउनुहुनेछ, अर्थात् करारका दूत, जसमा तिमीहरू प्रसन्न हुन्छौ: हेर, उहाँ आउनुहुनेछ, सेनाहरूका परमप्रभु भन्नुहुन्छ। तर उहाँको आगमनको दिनमा को ठहरिन सक्छ? र उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिन सक्छ? किनकि उहाँ परिष्कार गर्नेको आगोजस्तै, र कपडा धुनेहरूको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ; अनि उहाँ चाँदी परिष्कार गर्ने र शुद्ध पार्नेझैं बसी चाँदीलाई शुद्ध पार्नेझैं लेवीका सन्तानहरूलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैं निर्मल तुल्याउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुलाई धार्मिकतामा एउटा बलि-भेटी चढाऊन्। तब यहूदा र यरूशलेमको बलि-भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा जस्तै र अघिल्ला वर्षहरूमा जस्तै प्रिय लाग्नेछ। मलाकी ३:१-४।

यशैयाले आहाजलाई भेट्छन्, आफ्ना पुत्रको चिन्हसहित, जसको नामले अन्तिम दिनहरूमा “एउटा अवशेष फर्कनेछ” भन्ने अर्थ-संकेत गर्दछ। अवशेष भनेका तिनै हुन् जो “फर्कन्छन्।” यशैयाले दुष्ट राजा आहाजलाई मन्दिरको शुद्धीकरणको इतिहासको क्रममा भेट्छन्, जुन मिलेराइट इतिहासमा 1844 मा आरम्भ भयो र 1863 मा आज्ञा-अवज्ञाद्वारा निष्कर्षमा पुग्यो। अन्तिम दिनहरूमा यो शुद्धीकरण एक लाख चवालीस हजारको छापबन्दीको इतिहास हो। यदि 1844 पछि आएको परमेश्वरको उद्घाटनशील प्रबन्धलाई मिलेराइटहरूले अनुसरण गरेका भए, तिनीहरूले काम समाप्त गरेका हुनेथिए।

“यदि 1844 को ठूलो निराशापछि एड्भेन्टिस्टहरूले आफ्नो विश्वासलाई दृढतापूर्वक समातिराखेका भए र परमेश्वरको उद्घाटित प्रबन्धको मार्गमा एकतापूर्वक अघि बढेका भए, तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश ग्रहण गरी पवित्र आत्माको सामर्थ्यमा त्यसलाई संसारभरि घोषणा गरेका भए, उनीहरूले परमेश्वरको उद्धार देखेथे, प्रभुले उनीहरूका प्रयासहरूसित सामर्थ्यपूर्वक कार्य गर्नुहुनेथियो, काम सम्पन्न भइसक्नेथियो, र ख्रीष्ट यसअघि नै आफ्ना जनलाई तिनीहरूको प्रतिफल दिन ग्रहण गर्न आउनुहुनेथियो। तर निराशापछि आएको शङ्का र अनिश्चितताको अवधिमा, आगमन-विश्वासीहरूमध्ये धेरैले आफ्नो विश्वास त्यागे.... यसरी काममा बाधा पुग्यो, र संसार अन्धकारमा छोडियो। यदि सम्पूर्ण एड्भेन्टिस्ट समुदाय परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूमाथिको विश्वासमा एकताबद्ध भएको भए, हाम्रो इतिहास कति व्यापक रूपमा भिन्न हुनेथियो!” Evangelism, 695.

“परमेश्वरको उद्घाटित भइरहेको व्यवस्थापनलाई एकतापूर्वक पछ्याउन” असफल हुँदा, सन् 1856 सम्म उनीहरू लाओदिकीया-जस्तो अवस्थामा पुगे, र त्यसपछि सन् 1863 को विद्रोहले त्यस वनवासीय भौँताराइको आरम्भलाई चिन्हित गर्यो, जसको दृष्टान्त प्राचीन इस्राएलले देखाएको थियो, जब तिनीहरू आफ्नो दर्शौं र अन्तिम परीक्षामा असफल भए, र त्यसपछि आगामी चालीस वर्षको अवधिमा वनमा मर्न दण्डित भए।

यशैयाको पुत्रले अन्तिम दिनहरूको अन्तिम मन्दिर-शुद्धीकरणमा “एक अवशेष फर्केर आउनेछ” भन्ने प्रतिज्ञा प्रदान गर्दछ। तिनीहरूको “फर्काइ” लाई यर्मियाले दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछन्, जसलाई यो प्रतिज्ञा गरिएको थियो कि यदि उनी “फर्के,” भने उनी परमेश्वरका चौकीदार बन्नेछन्। एक लाख चवालीस हजार ती हुन्, जो एक निराशाबाट फर्केर आएका छन्।

एक लाख चवालीस हजारमा पर्नेहरूले निराशाको अनुभव गरेका छन् र आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षा गरेका छन्। तिनीहरूलाई मिलेराइट इतिहासमा बुद्धिमान कुँवारीहरूद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा देखाइएको छ, र आरम्भ तथा अन्त्यका दुवै इतिहासहरूमा, मध्यरात्रिको पुकारको समयमा पवित्र आत्माको उण्ड्याइँ भइरहँदा, दुई लट्ठीहरू एक राष्ट्रमा जोडिन्छन्।

दुष्ट राजा आहाजले यहूदाको त्यस नेतृत्वको प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले सन्देश सुनेका त हुनेछन्, तर यशैयाद्वारा प्रस्तुत सन्देशलाई अस्वीकार गर्नेछन्, र त्यसो गर्दा तिनीहरू “ठेस खानेछन्, र लड्नेछन्, र चकनाचूर पारिनेछन्, र पासोमा पर्नेछन्, र समातिनेछन्।” तिनीहरू ती हुन् जसले “परिचित आत्मा भएकाहरू र फुसफुसाउने तथा बर्बराउने जादूगरहरूकाहाँ खोज्छन्,” जसले 2 Thessalonians को प्रबल भ्रम ग्रहण गर्दा तिनीहरू आत्मिकवादको जुन अनुभवमा पराजित हुन्छन्, त्यसको प्रतिनिधित्व गर्दछ। ई.पू. 742 मा आहाजद्वारा यशैयाको सन्देशको अस्वीकार, 1863 सँग मेल खान्छ, जब मिलरको सन्देश अस्वीकार गरिएको थियो। यशैयाले मिलरको प्रतीकात्मक रूप धारण गर्छन्, र यशैया तथा मिलर दुवैको सन्देश “सात समय” मा आधारित थियो, जसको आधारबिन्दु यशैया अध्याय सातको पद आठमा पाइन्छ। मिलरका पुत्रले (यशैयाका पुत्रले) अन्तिम दिनहरूमा आउने एलियाह आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

आहाजले अस्वीकार गरेको कारण उसको विरुद्ध गरिएको घोषणामा उत्तरका राजाद्वारा पराजित हुने भविष्यवाणी समावेश थियो, जो अन्तिम दिनहरूमा पापतन्त्रद्वारा शासित आधुनिक रोमको त्रिगुटीय संघ हो।

फेरि परमप्रभुले मसँग यसो भन्दै बोल्नुभयो, “यसकारण कि यस प्रजाले शान्तसँग बग्ने शिलोहका जलहरूलाई अस्वीकार गरेको छ, र रेजीन तथा रमल्याहका छोरामा आनन्द मान्दछ; यसकारण अब, हेर, परमप्रभुले तिनीहरूमाथि नदीका जलहरू, बलिया र प्रशस्त, अर्थात् अश्वरूका राजा र उसको सारा वैभव ल्याउनुहुनेछ; र त्यो आफ्ना सबै खोल्साहरूभन्दा माथि उठ्नेछ, र आफ्ना सबै किनारहरू नाघ्नेछ; अनि त्यो यहूदाभित्र पस्नेछ; त्यो उम्लेर माथि जानेछ, त्यो घाँटीसम्म पुग्नेछ; र हे इम्मानुएल, उसका पखेटाहरूको फैलावटले तिम्रो देशको चौडाइ नै भरिदिनेछ।” यशैया 8:5-8।

यशैयाले दुष्ट राजा आहाजलाई माथिल्लो कुण्डको नहरको अन्त्यमा भेटे, र यद्यपि बाइबलीय इतिहासकारहरू तथा पुरातत्त्वविदहरूका बीच ख्रीष्टको समयमा रहेको सिलोआमको कुण्ड नै त्यो माथिल्लो कुण्ड थियो कि थिएन भन्ने

विषयमा अनिश्चितता छ, तथापि यशैयाको भविष्यवाणीको प्रसङ्गले सबै शङ्कालाई हटाइदिन्छ, किनकि यशैयाले यो पहिचान गराउँछन् कि उत्तरका राजा आहाजमाथि आउनुपर्ने थियो, किनभने उनले शान्त रूपमा बग्ने शिलोहका जललाई अस्वीकार गरेका थिए। “शिलोह” पुरानो करारमा प्रयोग भएको नाम हो, जुन नयाँ करारमा “सिलोआम” हो।

सिलोआमको कुण्डमै येशूले अन्धो मानिसलाई निको पार्नुभयो, र दुष्ट राजा आहाजले अन्धो लाओडिकी नेतृत्वको प्रतिनिधित्व गर्छन्, दुवै १८६३ मा, साथै चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पनि, जसले निको हुन अस्वीकार गर्छन्। “शिलोह” र “सिलोआम” दुवैको अर्थ “पठाइएको” हो, र पिताबाट पुत्रकहाँ एउटा सन्देश पठाइयो, जसले त्यसपछि यसलाई गब्रिएल र पवित्र स्वर्गदूतहरूलाई यशैयाकहाँ पुर्‍याउन दिनुभयो, र यशैयाले स्वर्गबाट “पठाइएको” त्यो सन्देश एउटा अन्धो लाओडिकी अगुवाकहाँ ल्याए।

माथिल्लो पोखरीबाट आउने त्यो नाली, जहाँ यशैयाहले सन्देश प्रस्तुत गरेका थिए, त्यस स्थानको प्रतीक हो जहाँ पवित्र आत्माको वर्षा परमेश्वरका जनसमूहसम्म पुर्‍याइन्छ; यही कुरा जकरियाहको दर्शनका सुनका नलीहरूले, वा याकूबको सपनाको सिँढीले पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“परमेश्वरले हाम्रो लागि तयार गर्नुभएको कुरा जकरिया अध्याय ३ र ४, तथा ४:१२-१४ मा यसरी प्रतिरूपित गरिएको छ: ‘मैले फेरि उत्तर दिएर उसलाई भनें, यी दुई सुनौलो नलीहरूद्वारा आफ्नैबाट सुनौलो तेल खन्याउने यी दुई जैतूनका हाँगाहरू के हुन्? अनि उसले मलाई उत्तर दिएर भन्यो, के तिमीलाई यी के हुन् भन्ने थाहा छैन? अनि मैले भनें, होइन, मेरा प्रभु। तब उसले भन्यो, यी ती दुई अभिषिक्त जनहरू हुन्, जो सारा पृथ्वीका प्रभुको सामु उभिएका छन्।’”

“प्रभु स्रोतसाधनहरूले परिपूर्ण हुनुहुन्छ। उहाँसँग कुनै साधनको अभाव छैन। हाम्रो विश्वासको कमी, हाम्रो सांसारिकता, हाम्रो हलुका कुरा, हाम्रो अविश्वास, जो हाम्रो वार्तालापमा प्रकट हुन्छ, यही कारणले हाम्रो वरिपरि अन्धकारका छायाहरू जम्दछन्। ख्रीष्ट वचन वा चरित्रमा सर्वथा मनोहर, र दस हजारमध्ये प्रमुख हुनुहुने एकजनाका रूपमा प्रकट हुनुभएको छैन। जब प्राण आफैलाई व्यर्थतातिर उचाल्न सन्तुष्ट हुन्छ, तब परमप्रभुको आत्मा त्यसका निम्ति थोरै मात्र गर्न सक्नुहुन्छ। हाम्रो अल्पदर्शी दृष्टिले छाया देख्छ, तर त्यसपछाडिको महिमा देख्न सक्दैन। स्वर्गदूतहरूले चारवटा वायुलाई थामिरहेका छन्, जसलाई रिसाएको घोडा छुट्टिन र सारा पृथ्वीको सतहमाथि दौडिन खोजिरहेको, आफ्नो बाटोमा विनाश र मृत्यु बोकेको रूपमा चित्रित गरिएको छ।”

“के हामी अनन्त संसारकै छेउमा पुगेर निदाइरहनेछौं? के हामी मन्द, शीतल र मृतवत् रहनेछौं? ओहो, यदि हाम्रा मण्डलीहरूमा परमेश्वरको आत्मा र श्वास उहाँका जनहरूमाथि फुकाइयोस्, ताकि तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिऊन् र जीवित होऊन्। हामीले देख्न आवश्यक छ कि मार्ग साँघुरो छ, र ढोका कठिन छ। तर जब हामी त्यस कठिन ढोकाबाट भित्र पस्छौं, यसको विशालता असीमित हुन्छ।” Manuscript Releases, volume 20, 216, 217.

“सुनौलो तेल” भनेको परमेश्वरको आत्माका सन्देशहरू हुन्, जो माथिल्लो कुण्डबाट तल झर्छन्, त्यस नालीद्वारा जो दुई सुनौला पाइपहरू हुन्, र तीचाहिँ बाइबल र भविष्यवाणीको आत्मा, अथवा पुरानो र नयाँ करार, अथवा व्यवस्था र अगमवक्ताहरू, अथवा मोशा र एलिया—यी दुई साक्षीहरू हुन्।

“सारा पृथ्वीका प्रभुको छेउमा उभिएका अभिषिक्तहरूलाई त्यही स्थान दिइएको छ, जुन एक समय शैतानलाई आच्छादक करूबको रूपमा दिइएको थियो। उहाँको सिंहासनलाई घेरेर रहेका पवित्र प्राणीहरूद्वारा प्रभुले पृथ्वीका बासिन्दाहरूसँग निरन्तर सम्पर्क कायम राख्नुहुन्छ। सुनको तेलले त्यस अनुग्रहलाई जनाउँछ, जसद्वारा परमेश्वरले विश्वासीहरूको दीपकहरूलाई आपूर्तिगुप्त राख्नुहुन्छ, ताकि ती टिमटिमाएर निभून् न। यदि यो पवित्र तेल परमेश्वरका आत्माको सन्देशहरूमा स्वर्गबाट खन्याइँदैनथ्यो भने, दुष्टताका शक्तिहरूले मानिसहरूमाथि पूर्ण नियन्त्रण राख्थे।”

“जब हामी परमेश्वरले हामीकहाँ पठाउनुहुने सन्देशहरू ग्रहण गर्दैनौं, तब परमेश्वर अपमानित हुनुहुन्छ। यसरी हामी त्यो सुनौलो तेल अस्वीकार गर्छौं, जुन उहाँले हाम्रो प्राणमा खन्याउन चाहनुहुन्छ, ताकि त्यो अन्धकारमा रहेका मानिसहरूलाई पुर्‍याइयोस्। जब यो पुकार आउनेछ, ‘हेर, दुलहा आउँदैछ; उहाँलाई भेट्न निस्क,’ तब जसले पवित्र तेल ग्रहण गरेका छैनन्, जसले आफ्ना हृदयहरूमा ख्रीष्टको अनुग्रहलाई सहेरेका छैनन्, तिनीहरूले, मूर्ख कन्याहरूले जस्तै, आफूहरू आफ्ना प्रभुलाई भेट्न तयार नभएको पाउनेछन्। तेल प्राप्त गर्ने शक्ति तिनीहरूमा आफैँमा हुँदैन, र तिनीहरूको जीवन विनष्ट हुन्छ। तर यदि परमेश्वरको पवित्र आत्माको याचना गरियो, यदि हामीले मोशाले झैं विन्ती गर्‍यौं, ‘मलाई तपाईंको महिमा देखाउनुहोस्,’ भने परमेश्वरको प्रेम हाम्रा हृदयहरूमा प्रशस्त रूपमा खन्याइनेछ। सुनौलो नलीहरूद्वारा, त्यो सुनौलो तेल हामीकहाँ पुर्‍याइनेछ। ‘न त बलले, न शक्तिद्वारा, तर मेरो आत्माद्वारा, सर्वशक्तिमान् परमप्रभु भन्नुहुन्छ।’ धार्मिकताको सूर्यका उज्ज्वल किरणहरू ग्रहण गरेर, परमेश्वरका सन्तानहरू संसारमा ज्योतिहरूझैं चम्कन्छन्।” Review and Herald, July 20, 1897.

आहाजले अस्वीकार गरिरहेको सन्देश मध्यरातको पुकारको सन्देश थियो, जुन १८५६ मा तिनीहरूलाई “पठाइएका” लाओडिसियालाई दिइएको सन्देशलाई यदि लाओडिसियाको नेतृत्वले ग्रहण गरेको भए, ख्रीष्टको दोस्रो आगमनमा पराकाष्ठामा पुग्ने थियो। त्यसपछि त्यो सन्देश प्रबल भई ठूलो पुकारमा परिणत हुने थियो, र परमेश्वरका जनहरूले काम समाप्त गर्ने थिए र शान्तिमा रहने थिए। तर त्यसको सट्टा, तिनीहरू आफूहरूलाई मुक्त गरिएको वान्तातर्फ फेरि फर्किए।

यशैया र आहाजलाई धोबीको खेतको शुद्धीकरण प्रक्रियामा रहेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जुन प्रक्रिया मलाकी अध्याय तीनमा करारका सन्देशवाहकद्वारा सम्पन्न गरिन्छ। तिनीहरूलाई प्रतीकात्मक रूपमा त्यही स्थानमा अवस्थित देखाइएको छ जहाँ जकरियाको दर्शनमा “तेल” (एउटा सन्देश) खन्याउँदैछ, र अन्तिम दिनहरूमा आहाजप्रति यशैयाको सन्देश तेस्रो विपत्तिको इस्लामको सन्देश हो; यो सात गर्जनहरूको गुप्त इतिहासको सन्देश हो; यो आठौँ सातबाटै हो भन्ने सन्देश हो; यो दाखबारीको सन्देश हो; यो “सत्य” को सन्देश हो, जुन सबै येशू ख्रीष्टको प्रकाशका अवयवहरू हुन्, जसले अन्तिम दिनहरूमा धोबीको खेतद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको शुद्धीकरण उत्पन्न गर्दछ।

यो मिलरको आधारशिलाबाट कुनाको शिरशिलासम्म परिवर्तन हुने “सात समय” को सन्देश पनि थियो र हो, किनकि यो पहिलो सत्य थियो, त्यसैले यो अन्तिम सत्य पनि हुनुपर्छ। १८६३ ले शुद्धीकरणको एउटा प्रक्रियाको समापनलाई चिन्हित गर्‍यो, जुन २२ अक्टोबर, १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनसँगै आरम्भ भएको थियो, र अन्ततः १८५६ मा “सात समय” को ज्योतिसम्म पुग्यो। १८४४ मा दुई हजार तीन सय वर्षको ज्योतिले एउटा यस्तो आरम्भलाई चिन्हित गर्‍यो, जसले अन्ततः दुई हजार पाँच सय बीस वर्षद्वारा चिन्हित अन्त्यतर्फ डोर्‍यायो। तापनि, आरम्भ र अन्त्य दुवैमा रहेको लाओडिसियाली अन्धोपनले ती दुई दर्शनबीचको सम्बन्ध देख्न इन्कार गर्छ। १८६३ ले शुद्धीकरणको एउटा प्रक्रियाको समापनलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जुन सन्देश खोलिँदा सधैं घटित हुन्छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश २२ अक्टोबर, १८४४ मा खोलिएको थियो।

१८४४ मा खोलिएको तेस्रो स्वर्गदूतको ज्योति कुनै एकल ज्योति थिएन; त्यो त्यही कुरा थियो जसलाई सिस्टर ह्वाइटले “तेस्रो स्वर्गदूतको प्रगतिशील ज्योति” भनी उल्लेख गर्नुहुन्छ। तेस्रो स्वर्गदूतको प्रगतिशील ज्योति १८४४ मा प्रारम्भ भयो, र अनुग्रहको अवधि समाप्त नहुँदासम्म अग्रसर भइरहन्छ; तर जब त्यो पहिलोपटक आयो, र जब अन्ततः त्यो समाप्त हुन्छ, त्यहाँ तेस्रो स्वर्गदूतसँग सम्बन्धित एक विशिष्ट परीक्षणकाल हुन्छ। आरम्भ र अन्त्यका ती परीक्षणकालहरूले दानिएलले “ज्ञानको वृद्धि” भनेर प्रस्तुत गरेको एक परीक्षण प्रक्रियालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्, र त्यही नै तेस्रो स्वर्गदूतको प्रगतिशील ज्योति पनि हो।

सुरुवातको परीक्षाको प्रक्रिया १८४४ मा आरम्भ भयो, र प्रगतिशील ज्योति ज्ञानमा बढ्दै १८५६ मा त्यसको निष्कर्षमा पुग्यो। परीक्षाको अवधिको प्रारम्भिक ज्योति र अन्तिम ज्योति दानियेल अध्याय आठका पद १३ र १४ का ती दुई दर्शन हुन्, जसले एडभेन्टवादको जग र केन्द्रीय स्तम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

पहिलो स्वर्गदूतको परीक्षाकाल १८४० अगस्ट ११ मा आरम्भ भयो र १८४४ अप्रिल १९ को पहिलो निराशासम्म समाप्त भयो। त्यसपछि दोस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाकाल आरम्भ भयो, र १८४४ अक्टोबर २२ सम्म निरन्तर रह्यो। त्यस समयमा तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगे, र तेस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाकाल १८६३ मा लाओडिसियाई एडभेन्टवादले तेस्रो स्वर्गदूतको ज्योतिलाई अस्वीकार नगरेसम्म निरन्तर रह्यो।

मिलेराइट एडभेन्टवादका लागि तेस्रो स्वर्गदूतको परीक्षाको अवधि आरम्भ र अन्त्य दुवै भएको थियो, र आरम्भ र अन्त्यले एउटै कुराको प्रतिनिधित्व गर्नुपर्छ, किनकि येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भद्वारा दृष्टान्तस्वरूप देखाउनुहुन्छ। तेस्रो स्वर्गदूतको प्रगतिशील ज्योतिको उद्घाटन दानिएलको आठौँ अध्यायको चौधौँ पदमा उल्लिखित प्रकट हुने ज्योति ("mareh" दर्शन) थियो। तेस्रो स्वर्गदूतको प्रगतिशील ज्योतिको अन्त्य पवित्रस्थान र सेनाको कुल्चाई (the "chazon" vision) सम्बन्धी, तेस्रो पदको ज्योति थियो। यी दुवै दर्शनहरू भविष्यवाणीय रूपमा परस्पर गाँसिएका छन्।

तब तैले सातौँ महिनाको दशौँ दिनमा जुबिलीको तुरही फुकाउन लगाउनु; प्रायश्चित्तको दिनमा तिमीहरूले आफ्नो सारा देशभरि तुरही फुकाउनु। लेवीव्यवस्था २५:९।

प्रायश्चित्तको दिन, अर्थात् २२ अक्टोबर १८४४ मा फुक्नुपर्ने तुरही, जुबिलीको तुरही थियो, जसले सात वर्षको पवित्र चक्रलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसको योग दुई हजार पाँच सय बीस दिन हुन्छ। परमप्रभुको अभिप्राय प्राचीन इसाएललाई प्रतिज्ञा गरिएको देशमा सीधै लैजानु थियो, तर तिनीहरूको विद्रोहले त्यसो हुन दिएको। परमप्रभुको अभिप्राय आधुनिक इसाएललाई पनि प्रतिज्ञा गरिएको देशमा सीधै लैजानु थियो, तर विद्रोहले त्यसो हुन दिएको। यदि आधुनिक इसाएल तेस्रो स्वर्गदूतको प्रगतिशील ज्योतिप्रति आज्ञाकारी भएको भए, तिनीहरूले संसारलाई चेतावनी दिएका हुने थिए र परमप्रभु एक सय वर्षभन्दा पनि पहिले फर्कनुभएको हुने थियो।

त्यो हुनका लागि प्रभुले मिलेराइटहरूका बीचमा एउटा रूपान्तरण कार्य गर्नुपर्थ्यो, र त्यस रूपान्तरणलाई धर्मशास्त्रहरूमा परमेश्वरको रहस्य भनेर चिनाइएको छ। यदि एडभेन्टवादले तेस्रो स्वर्गदूतको प्रगतिशील ज्योतिलाई पछ्याएको भए, तब जुबिलीको तुरही अन्त्यसम्म निरन्तर बजिरहन्थ्यो, किनकि सातौँ तुरही बज्ने दिनहरूमा नै परमेश्वरको रहस्य समाप्त हुन्छ। प्रकाश अध्याय १० मा, त्यो तुरही, जो जुबिलीको तुरही हो, र तेस्रो हायको तुरही पनि हो, अक्टोबर २२, १८४४ मा बज्ने थाल्यो।

मैले समुद्रमाथि र पृथ्वीमाथि उभिएको देखेको स्वर्गदूतले आफ्नो हात स्वर्गतिर उठायो, र सदा-सर्वदा जीवित रहने उहाँको नाउँमा शपथ खायो, जसले स्वर्ग र त्यसमा भएका सबै थोकहरू, पृथ्वी र त्यसमा भएका सबै थोकहरू, तथा समुद्र र त्यसमा भएका सबै थोकहरू सृष्टि गर्नुभएको हो, कि अब उपरान्त समय रहनेछैन; तर सातौँ स्वर्गदूतको स्वरका दिनहरूमा, जब उसले तुरही फुक्न थाल्नेछ, परमेश्वरको रहस्य पूरा हुनेछ, जसरी उहाँले आफ्ना दास अगमवक्ताहरूलाई घोषणा गर्नुभएको थियो। प्रकाश १०:५-७।

२२ अक्टोबर १८४४ मा आरम्भ भएको परीक्षात्मक शुद्धीकरणको प्रक्रिया, जो तेस्रो स्वर्गदूतको अगाडि बढ्दै गएको ज्योति थियो, दानिएल अध्याय आठ, पद चौधको ज्योतिसँग आरम्भ भयो, र दानिएल अध्याय आठ, पद तेहको ज्योतिसँग समाप्त भयो। यो पद चौधको उत्तरबाट आरम्भ भयो, र पद तेहको प्रश्नमा समाप्त भयो।

ती उन्नाइस वर्षहरू उत्तर र दक्षिणबीचको गृहयुद्धको समयमा शाब्दिक यहूदाका राजा आहाजकहाँ यशैयाको चेतावनीपूर्ण सन्देश आइपुगेको घटनाद्वारा प्रतीकात्मक रूपमा पूर्वचित्रित गरिएका थिए। ती उन्नाइस वर्षहरू उत्तरका राजाले इसाएललाई दासत्वमा लगेर अन्त भए। ती उन्नाइस वर्षहरूले १८४४ मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनदेखि १८६३ को विद्रोहसम्मको काललाई प्रतीकात्मक रूपमा पूर्वचित्रित गरे। तेस्रो स्वर्गदूतको अघि बढ्दै गएको ज्योति यशैयाको सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

त्यो उन्नतिशील ज्योतिलाई अस्वीकार गर्नुले मिलेराइट आन्दोलनको अन्त्य ल्यायो, र त्यस परीक्षाको अवधिमा फिलाडेल्फियाली मिलेराइट आन्दोलन लाओदिकीया मण्डलीमा रूपान्तरित भयो। इ.पू. ७४२ मा सुरु भएका उन्नाइस

वर्षहरू, र १८४४ मा सुरु भएका उन्नाइस वर्षहरू, दुवैले अन्तिम दिनहरूमा हुने परीक्षा र शुद्धीकरणको प्रक्रियाको प्रतिनिधित्व गर्छन्, अर्थात् तेस्रो स्वर्गदूतको उन्नतिशील ज्योतिको अन्तिम परीक्षाकाल।

त्यो अन्तिम परीक्षाको प्रक्रियामा परमेश्वरको रहस्य समाप्त हुनेछ। एक लाख चौवालीस हजार ती नै हुन्, जो पर्खन्छन्, फर्कन्छन्, र छाप लगाइएका हुन्छन्।

गवाहीलाई बाँध, व्यवस्था मेरो चेलाहरूका बीचमा छाप लगाऊ। अनि म परमप्रभुको प्रतीक्षा गर्नेछु, जसले याकूबको घरानाबाट आफ्नो मुख लुकाउनुहुन्छ, र म उहाँकै आशा गर्नेछु। हेर, म र ती सन्तानहरू, जसलाई परमप्रभुले मलाई दिनुभएको छ, इसाएलमा सेनाहरूका परमप्रभुबाट चिन्हहरू र आश्चर्यकर्महरूका निम्ति हौं, जो सियोन पर्वतमा वास गर्नुहुन्छ। यशैया ८:१६-१८।

अन्तिम दिनहरूमा तेस्रो स्वर्गदूतको अग्रसर ज्योतिको अन्तिम परीक्षाकाल, प्रारम्भिक परीक्षाकाल जहाँ सुरु भएको थियो, त्यहीँबाट सुरु भयो। यो त्यसबेला सुरु भयो जब येशूले आफ्नो हात स्वर्गतर्फ उठाउनुभयो र घोषणा गर्नुभयो, “कि अब समय रहनेछैन।” त्यो उद्घोषणा अक्टोबर २२, १८४४ मा भयो, जब सातौँ तुरहीले सातको पवित्र चक्रको समाप्तिमा जुबिलीको घोषणा गर्‍यो। सात वर्षको चक्र, सात पटक दोहोरिँदा, शाब्दिक रूपमा उनन्चास वर्ष, अथवा दुई हजार पाँच सय बीस दिन थियो।

सन् १९८९ ले एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनमा “अन्तको समय” लाई चिन्हित गर्दछ, र सन् १९८९ ले १८६३ को विद्रोहबाट आरम्भ भएका एक सय छब्बीस वर्षहरूको समाप्तिलाई पनि चिन्हित गर्दछ। एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलन “अन्तको समय” मा “सात समय” को एक प्रतीकसहित आरम्भ भयो, किनकि एक सय छब्बीस, बाह्र सय साठीको दशांश हो, र बाह्र सय साठी फेरि पच्चीस सय बीसको आधा हो।

येशूले सधैं कुनै वस्तुको अन्त्यलाई कुनै वस्तुको आरम्भद्वारा प्रतिनिधित्व गर्नुहुन्छ, र एक सय चवालीस हजारको आन्दोलनको आरम्भ “सात पल्ट” को प्रतीकद्वारा चिन्हित गरिएको थियो, जसरी आन्दोलनको अन्त्यमा पनि भएको छ। परमेश्वरको रहस्य समाप्त हुने समय, अर्थात् सातौँ स्वर्गदूतको तुरही बज्ने दिनहरू, प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका “साढे तीन” दिनहरूको समाप्तिमा आरम्भ भयो। सातौँ तुरही, जो तेस्रो धिक्कार पनि हो, ले 7 October, 2023 मा आफ्नो दोस्रो ध्वनि बजायो, र परमेश्वरको रहस्य अब समाप्त हुँदैछ, जसरी “उहाँले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूलाई घोषणा गर्नुभएको छ।” आन्दोलनको अन्त्य “सात पल्ट” को प्रतीकद्वारा चिन्हित छ, जसरी यही उही आन्दोलनको आरम्भ पनि चिन्हित गरिएको थियो।

१७९८ मा अन्तको समयमा, उत्तरी राज्यको विरुद्धमा परमेश्वरको क्रोधका “सात कालहरू” समाप्त भए, र मिलेराइटहरूको आन्दोलनको अन्त्यमा, “सात कालहरू” सँग सम्बन्धित सत्यहरूको अस्वीकारले १८६३ को विद्रोहलाई चिन्हित गर्‍यो। येशूले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई कुनै कुराको आरम्भद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ, र पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन (मिलेराइटहरू) ले तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलन (एक लाख चवालीस हजार) लाई चित्रण गर्दछ। दुवै आन्दोलन “सात कालहरू” सँग सुरु हुन्छन् र तिनैसँग अन्त्य हुन्छन्। यी कुराहरू मनगढन्ते बनाउन सकिँदैन।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“जिम्मेवार पदहरूमा रहेकाहरूले संसारका आत्म-सुखभोगी र अपव्ययी सिद्धान्तहरू ग्रहण गर्नुहुँदैन, किनकि त्यसका निम्ति तिनीहरू सक्षम छैनन्; र यदि सक्षम भए पनि, ख्रीष्टसदृश सिद्धान्तहरूले त्यसलाई अनुमोदन गर्नेथिएनन्। विविध प्रकारको शिक्षा दिनु आवश्यक छ। ‘उहाँले कसलाई ज्ञान सिकाउनुहुनेछ? र कसलाई सिद्धान्त बुझाउनुहुनेछ? तिनीहरूलाई जो दूधबाट छुटाइएका छन्, र स्तनबाट अलग पारिएका छन्। किनकि आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति।’ यसरी परमप्रभुको वचनलाई धैर्यपूर्वक बालबालिकाहरूका सामु ल्याइनु पर्दछ र परमेश्वरको वचनमा विश्वास गर्ने आमाबाबुद्वारा तिनीहरूका अगाडि निरन्तर राखिनु पर्दछ। ‘किनकि हकलाउने ओठहरूद्वारा र अर्कै भाषाद्वारा उहाँले यस प्रजासित बोल्नुहुनेछ। जसलाई उहाँले भन्नुभयो, यही विश्राम हो जसद्वारा तिमीहरूले

थाकेकाहरूलाई विश्राम दिन सक्छौ; र यही ताजगी हो: तैपनि तिनीहरूले सुन्न मानेनन्। तर परमप्रभुको वचन तिनीहरूका निम्ति आज्ञामाथि आज्ञा, आज्ञामाथि आज्ञा; पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति; यहाँ अलिकति, र त्यहाँ अलिकति भयो; ताकि तिनीहरू जाऊन्, र पछिल्लिर लडून्, र टुक्राटुक्रा पारिऊन्, र पासोमा परून्, र पक्रिऊन्।' किन?—किनकि तिनीहरूकहाँ आएको परमप्रभुको वचनलाई तिनीहरूले ध्यान दिएनन्।”

“यसको अर्थ ती मानिसहरू हुन् जसले शिक्षा पाएका छैनन्, तर आफ्नै बुद्धिलाई मोल गरेर आफ्नै विचारअनुसार काम गर्न रोजेका छन्। प्रभु तिनीहरूलाई यो परीक्षा दिनुहुन्छ कि तिनीहरूले उहाँको सल्लाह अनुसरण गर्न आफ्नो स्थान ग्रहण गरून्, वा इन्कार गरेर आफ्नै विचारअनुसार गरून्; अनि त्यसपछि प्रभुले तिनीहरूलाई त्यसको निश्चित परिणाममा छोडिदिनुहुनेछ। हाम्रा सबै चालचलनमा, परमेश्वरप्रति गरिने हाम्रो सबै सेवामा, उहाँ हामीसँग भन्नुहुन्छ, ‘मलाई तेरो हृदय दे।’ परमेश्वरले चाहनुहुने कुरा समर्पित, सिक्न योग्य आत्मा हो। प्रार्थनालाई यसको उत्कृष्टता प्रदान गर्ने कुरा यही हो कि त्यो प्रेममय, आज्ञाकारी हृदयबाट निस्केको हुन्छ।”

“परमेश्वरले आफ्ना जनहरूबाट केही कुराहरू अपेक्षा गर्नुहुन्छ; यदि उनीहरूले भन्छन्, म यस कार्यलाई पूरा गर्न आफ्नो हृदय समर्पण गर्नेछैनँ, भने प्रभुले स्वर्गीय बुद्धिविना नै उनीहरूलाई आफ्नै ठानिएको बुद्धिमान् निर्णयमा अघि बढिरहन दिनुहुन्छ, जबसम्म यो धर्मशास्त्रीय वचन [यशैया 28:13] पूरा हुँदैन। तिमीहरूले यसो भन्नु हुँदैन, म प्रभुको मार्गदर्शनलाई त्यति बिन्दुसम्म पछ्याउनेछु जहाँसम्म त्यो मेरो निर्णयसँग मेल खान्छ, र त्यसपछि आफ्नै विचारहरूलाई दृढतापूर्वक समातिरहनेछु, प्रभुको स्वरूपअनुसार ढालिन अस्वीकार गर्दैन। प्रश्न यो सोधियोस्, के यो प्रभुको इच्छा हो? न कि, यो — को राय वा निर्णय हो?” Testimonies to Ministers, 419.